

POSTMODERNA?

DVA DLO
podzim '08
PRO DĚTI

Bylť jsem o nehdy na malém hezkém festiválu, který si vetkl do štitu loutku. Příjemní, inteligentní, milí, nápadití, jistě vesměs i tvořiví mladí lidé, z většiny studenti KALD DAMU, jeden originálnější než druhý. Jenže jejich inscenace byly tak nějak jako by byly pečeny nejen v jedné troubě, ale i jedním kuchařem, z jednoho těsta a podle jednoho receptu: česká loutkářská postmoderna.

Hlavní zásadou, jakož i metodou je **zablbnout si, užít si**.

Hlavní náplní jsou **citace, travestie, parodie, nebo prostě jen napodobování filmů, televizních seriálů, počítačových her, módních zpěvákých a tanečních manýr, klišé a šarží** všeho druhu - prostě „vychytávky“.

Hlavním či jediným jevištním prostředkem jsou **plyšáci**, nebo alespoň soustružení panáčci, igráčci, barbieny, případně jiná co nejzprofanovanější hračka - a jestli extra vyrobená loutka, tedy taková ta plác-sem, plác-tam.

Hlavním cílem je **jedinečnost, originalita** - tedy: hlavně jinak.

„Zablbnout si“ je dobrá cesta k uvolnění představitost, k hledání cest, přístupů, nápadů, prostě k shromažďování materiálů. Není to ale tvorba určená k ukazování divákům. Pravda, tvorba potřebuje uvolněnost, inspiraci, nápady, fantazii, ale také koncepční myšlení a tvarování. Jak to z jiného břehu vystihuje ekonom Pavel Sedláček: „žádná vědecká metodologie vám nedodá inspiraci k tomu, abyste na cokoli zajímavého přišli... Samotná inspirace ale také nestačí: nápad, myšlenku je nutno převést do pevné formy, která není tak prchavá jako múza, aby jí i jiní mohli rozumět. A také: ne každý nápad je dobrý! Logika či vědecká metoda tedy slouží jako pojistka proti nesmyslům.“

Citace, parodie, vychytávky..., nadšeně přijímané mladými vrstevníky, přinášejí radost z prvoplánového rozpoznání předloh. Umožňují tak trochu si z nich dělat „legraci“, ale hlavně se v nich vyžít a podělit se o povrchní pobavení, zbavující tvůrce i příjemce veškeré zodpovědnosti za obsah, téma, myšlenku, za cokoli.

Plyšáci byli před deseti patnácti lety ozvláštněním - dnes je to už téměř povinné klišé a doklad lenosti (či neschopnosti?) přemýšlet a hledat odpovídající prostředky. Navíc nehraje-li se s nimi, jen se ukazují a potřásá se jimi, nemají na jevišti co dělat - jako vše, co tu nemá svou funkci.

A jedinečnost s originalitou? Originalita v umění nespočívá v tom, udělat cokoli jinak, nově..., nýbrž v tom, udělat to tak, aby se maximalizoval účín (v čemž je, pravda, obsažena i potřeba jinakosti, totiž ozvláštnění, jež novostí brání únavě z opakování starého, známého. Nezačíná-li se však od obsahu, bývá to jen svévole, cochálismus a naschválismus. Ani experiment není sám o sobě cílem a účelem, nýbrž hledáním možností nevyzkoušeného - možností k něčemu. Jinak jde o samoučelný formalismus.

Ve výsledku se kruh uzavírá: to, co se zdálo být zcela protikladné - originalita a klišé - se setkává, neboť jde jen o jinou rutinu. Hlavně se nenechat svazovat nějakými pravidly, zákonitostmi či požadavky, jako je srozumitelnost či smysl! Normou budiž boření norem, odstraňování konvencí

staniž se konvencí! Ostatně: copak ještě dneska existují nějaké zákonitosti? Dneska, v naší svobodě a demokracii???

Ano, existují. Ne proto, že je někdo vymyslel, vyhlásil, uzákonil a teď hlídá jejich dodržování. Prostě proto, že zákonitosti (samozřejmě v zájmu vývoje neustále porušované či přesněji posouvané a rozšiřované) vznikají jako poznání optimálně fungujícího vztahu mezi zpracovávaným námětem, tvůrčím uchopením a divákovým přijetím. Zahrnují tedy nejen vůli tvůrce, ale i vlastnosti námětu a psychologii vnímání divákem.

Každé divadlo chtě nechtě spočívá na konvenci - pomyslné dohodě s divákem, jak bude v divadle vnímat znaky, které divadlo tvoří. I divadlo nekonvenční, experimentální, o boření konvencí usilující, musí pracovat s konvencemi - neboť jinak bychom ani nepoznali, cože to boří a proč; nekonvenčnost existuje jen na pozadí konvencí. Divadlo (a každé umění) tedy bude vždy syntézou a vyvažováním konvencí a inovací, typického a atypického, známého a nového... Absolutizace konvencí vytváří nevzrušivý kýč, absolutizace inovací nesrozumitelný blábol.

Co bych tedy chtěl? Snad ne pokoru, kázeň, přemýšlení a trpělivé hledání? A nakonec snad ještě práci - jen si to představte: práci v umění!!!

Ba, že ano. Ještě jsem totiž nedospěl k nihilistickému relativismu, v němž je všechno jedno, vše možné a vše stejně dobré. Divák si zaslouží vidět něco, za co si zaplatil - třeba už jenom svým časem. Luděk Richter

TÉMA...

...už prý nehraje takovou roli, není na ně už třeba věřit, není spásonosné..., neboť divadlo se vyvíjí a nové principy tvorby a její reflexe nestojí jenom na racionální logice pojmenovatelné pojmy...

Jádro problému je především v tom, co považujeme za téma. Chápeme-li téma jako výrok, formuli, poučku, v níž je zhuštěn celý obsah, pak samozřejmě téma svou roli ztrácí - či přesněji nikdy ji v umění nemělo: exaktní jednoznačnost je doménou vědy. Samozřejmě, že téma není něco, co by mělo být v inscenaci v **pojmové**, verbální podobě. Každé umění je především obrazivé. A obraz, tanec, gesto, intonace, tím spíše hudba, se (stejně jako lidský cit) nikdy nedá beze zbytku pojmenovat, popsat v pojmech. Téma není formule, nýbrž jednotící pole - je stěžejní proto, že dává veškerému jevištnímu dění společný smysl sjednocující všechny roviny a pohledy, složky a prvky - a tím se stává i dynamickou silou, tahem, vzbuzujícím a udržujícím divákovu zvědavost a umožňující anticipovat další dění. (O myšlenkovou hloubku aktuálnost, angažovanost... jde sice u tématu také, ale až na druhém místě.)

S teoretickou reflexí je to arciť poněkud složitější, protože jiný než pojmový aparát zatím nemáme - lidsky řečeno jinak než slovy se domluvit neumíme.

Není to otázka **obraznosti** či pojmovosti. Divadlo, zejména loutkové divadlo a najmě pak loutkové divadlo posledních čtyřiceti let bez obrazného myšlení a vnímání neexistuje. Obrazné myšlení je díky výtvarnému základu loutkového divadla přímo jeho podstatou - a teprve jeho důsledným uplatněním se začalo emancipovat od podřízenosti literární složce (textu hry) i od nápodoby tradičního divadla hereckého. A to je proces, který já osobně pozoruji už nějakých třicet, čtyřicet let.

Logika v umění není nikdy totožná s racionální logikou životní skutečnosti - ta je v ní zvláštním způsobem nahlížena, zrcadlena, posunuta. Racionální logika tu platí jenom

v té míře, v jaké ji sami inscenátoři nastolí. Logika divadelního díla je ta logika, kterou vytvoří a nabídnou inscenátoři divákovi v podobě „klíče“ k inscenaci – tedy jakéhosi „návodu“ či zorného úhlu jak co vnímat. Bude-li ten klíč syntagmatický či paradigmatický, ponechám na tvůrcích. Nenabídnou-li spojnicí od příčin k následkům, nebudu ji očekávat a vyžadovat její naplnění. Nenabídnou-li fabuli, nebudu ji očekávat, tím méně žádat. Inscenátoři pak ale prostě budou muset najít a sdělit jinou strukturovanou linii jevištních faktů, jež vytvoří tah, vzbudí a udrží zájem diváka, určí gradaci a akcenty jednotlivých motivů a situací a zajistí smysluplnou souvislost jednotlivostí v celku. I tahle umělecká logika pak ale musí být konzistentní jako každá logika.

Samozřejmě, že onou spojnicí, tedy tématem může být (a už minimálně třicet let je) i **přístup tvůrců k materiálu inscenace**, třeba hravost, tvořivost, nápaditost, vztahy mezi aktéry, způsob jak a proč se hraje... - zatímco výchozí materiál (motivy, dějová fakta, fabule, či z hlediska prostředků slova, zvuky, obrazy, pohyby...) může být jen odrazovým můstkem bez nároku na hlubší logické vazby příčin a následků, než jsou ty, jež tvůrci sami nabídnou.

To není žádný objev, ani výdobytek současného stádia divadla, či, chcete-li, postmoderny. Cožpak třeba svitavské Céčko či turnovští Čmukaři minimálně od začátku 80. let nehrají také a především o tom, že hrají a jak hrají? Cožpak svitavská Pohoda, Edward, Hamlet, nebo Trakař nejsou tvořeny na principu simultaneity významů materiálu, o němž se hraje (předlohy, námětu, látky...) a vztahů herců k hranému a nad hraným vůči sobě navzájem?

Problém nastává v okamžiku, kdy materiál oné hravosti si nárokuje svůj význam, vzájemné souvislosti příčin a následků..., ale jednotlivé prvky jsou nekonzistentní, svůj význam a vzájemné souvislosti nesdělují či sdělují pokaždé jinak, vzájemně si protirečí nebo spolu nesouvisí, aniž je to zdůvodněno významy celku, nenaplnují, co „slíbily“, případně kolidují s významy tématického plánu hravosti.

Nemá-li se inscenace rozpadnout na jednotlivá čísla, obrázky, fóry..., má-li celek udržet pozornost, musí všechny jeho motivy alespoň v elementární rovině mít nějakou souvislost a směřovat odněkud někam, mít nějaký smysluplný vývoj, budovat a završovat své téma (třebas jím byla hravost...), smysl inscenace.

Samozřejmě, že je téma vytvářeno a sdělováno **simultánně** a **synchronně** (ale i diachronně) veškerým obrazovým i zvukovým materiálem a ve všech rovinách, s nimiž inscenace pracuje. Vše v divadle je odevždy interpretovatelné jen z celistvosti všech jeho složek a prvků, vždy jde o vytváření strukturálních vazeb mezi nimi a proto nelze nikdy vnímat divadlo jinak než v simultaneitě a významové, kontextuální koincidenci všech jeho částí. Jakékoli jednání v jednom prostředí (scénografii) má jiný význam než totéž jednání v jiném prostředí (scénografii), jiný význam má samozřejmě, koná-li jej ta, a jiný, koná-li jej ona postava (dle jména, ale i dle své specifické výtvarné podoby, což je u loutkového divadla primární), jiný význam vše nabývá na základě toho, který herec, jak, proč, v jakých vztazích vůči dalším hercům a vůči společné hře tuto postavu či akci uskutečňuje, stejně jako jakékoli jednání v jedné situaci má úplně jiný význam než v jiné situaci, v jednom žánru než v jiném žánru...

To platí odjakživa. Ale vždy je vytvářen význam, který v rámci kontextu a souvislostí, v rámci specifické, divákovi sdělené logiky té které inscenace, musí být konzistentní, dávat na nejobecnější rovině společný, jednotící smysl souhrnu či spíše syntéze všech rovin, složek a prvků - tedy téma.

Samozřejmě, že téma není **samospasitelné** - sebekrásněji vymyšlené téma neznamená nic, není-li utvářeno účinnou obrazivostí působící simultánně ve všech rovinách a všemi prostředky i postupy v jednom směru.

Možná je v moderní či postmoderní době vytvoření a pojmenování tématu čím dál těžší - ale na svém významu tím neztratilo nic, natož aby se prokázala jeho zbytečnost. Naopak v simultaneitě a významových koincidenčních paradigmatických os hraje o to důležitější roli integrační. Můžeme se lišit v tom, nakolik jsme ono jednotící téma v inscenaci našli (třeba i v souvislosti s tím, kolikrát jsme kdo inscenaci viděli) či ne, ale vyvozovat, že ztratilo význam, mi připadá mylné. I když to nepůsobí tak efektně, je mi líto, ale žádné zásadní kvalitativní zvraty co do postavení tématu v inscenaci neshledávám. Ještě bych je neztracoval.

Jsem srozuměn s tím, že takový názor nezní pro čtenáře atraktivně a pro tvůrce populárně, neboť vrací do hry zodpovědnost za smysl našeho díla, čímž je omezena naše tvůrčí svoboda činiti, co se nám zachce. Můžeme to nazývat „inspirací“, „intuicí“ či „srdcem“, proti nimž vystupuje suchý, nezáživný rozum a logika. Ale umění je projev celistvého lidského ducha - člověka, obdařeného srdcem i hlavou, citem i rozumem, inspirací i logikou, intuicí i analytickou schopností.

Divadlo **se vyvíjí** nejméně dva a půl tisíce let - jinak už by tu dávno nebylo. Chce-li zůstat na živu, musí vždy reflektovat vyvíjející se a měnící se svět. Nebrat vývoj na vědomí můžeme, ale není nám to nic platné. Vyhýbat a bránit vývoji je jednak nesmyslné, jednak marné, jednak škodlivé.

Ale opravdu máme svou dobu za tak převratně jinou oproti předcházejícím dvěma a půl tisíciletím vývoje divadla, že věříme na zánik toho, co až dosud divadlo konstituovalo, specifikovalo, dávalo mu smysl? Nezůstává přeci jen lidská psychika a tedy i psychologie vnímání poměrně stabilní, neměnná? Neposedla nás pýcha z jedinečnosti nás a naší doby?

Luděk Richter

KUDY CESTA NEVEDE: DRAMATURGICKÁ SVÉVOLE čili COHCÁLISMUS aneb JENÍČKU, DOST!

Mařenka se upravuje a přitom si zpívá: Ach, není tu, není...

Matka vejde: Mařenko, tady máš džbánek a skoč do lesa na jahody. Víš, že přijde Vašek a to je tvůj ženich.

Mařenka: Ale maminko...

Matka: Žádné ale - beztak už koukáš, jak bys zmizela za Jeníkem.

Mařenka: Ale když...

Matka: Ten se k tobě nesmí ani přiblížit.

Mařenka: Ale on...

Matka: ...natož se tě dotknout. A ať jsi za chvíli zpátky.

Mařenka smutně dojde do lesa, sebere tu jahodu, tam jahodu, když tu na ni vyjukne Jeník.

Mařenka okouzleně: Jeníčku...!

Jeník: Mařenko...!

Jeník obchází Mařenku v zužujících se kruzích, ta s otáčením uhýbá, až konečně

Jeník stane u Mařenky, ale ona v poslední chvíli ucukne a dá džbáněk rychle mezi ně.
Mařenka: Maminka říkala, že se ke mně nesmíš ani přiblížit. (*Jeník udělá krůček.*) Natož se mě dotknout.

Jeník: Mařenko...

Mařenka: Jeníčku...

Jeník: Mařenko?

Mařenka: Jeníčku?

Jeník: Mařenko!

Mařenka: Jeníčku!

Jeník vypadá, že na žádný zákaz nebude dbát, ale Mařenka si v poslední chvíli vzpomene:

Mařenka: A-a-a - a já mám džbáněk ještě prázdný.

Jeník: Tak já ti pomůžu.

Oba zrychleně sbírají jahody, až je hrnek ve chvílce plný.

Jeník: A je to!

Blíží se k sobě, Mařenka už ani nedává džbáněk před sebe, už jsou skoro na dotek - když se objeví babička.

Babička: Ach, to bych jedla!

Jeník a Mařenka od sebe odskočí.

Maruška *strká babičce džbáněk, aby se jí zbavila a mohla s Jeníčkem někde dokončit, k čemu se schylovalo:* I to si vemte, babičko, mé jahody. (*Dá jí hrnek a koukají zmizet.*)

Babička: Zaplat' pánbůh. Ale to já ti, děvenko, musím taky něco dát.

Mařenka: I nemusíte. (*Kouká zmizet.*)

Babička: Když tomuhle hrnku řekneš: „Hrnečku, vař!“, budeš mít kaše, co budeš chtít.

A pak jen řekni: „Hrnečku, dost!“

V dálce zvoní poledne.

Mařenka: Jú! Já už jsem dávno měla být doma.

Mařenka pryč, Jeník otráveně na jednu stranu, babička pokývá hlavou a odbelhá na druhou. Na scéně matka a tlustý Vašek.

Matka: Hned tu bude, hned tu bude. A copak dělá pan tatínek?

Vašek: Hm - nó... (*Jen rozhodí rukama.*)

Matka: Aha, aha. A co paní matinka?

Vašek: Nó... (*Jen pokrčí rameny.*)

Matka: Tak, tak. Ale že vám to dneska sluší! Opravdový ženich!

Vašek: Nó...

Matka: Jen se nedělejte! Takový krasavec nemá, na co by čekal. Však Mařenka je do vás taky blázen.

Mařenka vběhne.

Matka: Kdepak jsi byla tak dlouho? Tady ženich se tě nemůže dočkat, že, Vašku? (*Vašek kouká do prázdného džbánu.*) A kde máš jahody?

Mařenka: Jahody?

Matka: Jahody!

Mařenka: Jahody nemám, ale mám kouzelný hrneček: Hrnečku, vař! - Hrnečku, dost!

Matka *ochutnává a dává i Vaškovi:* Hm! - Hmmm!!! - Hmmmm!!!!

Vašek: Ještě trocha medu, kdyby byla...

Mařenka *nadšeně předstírá ochotu:* To já pro něj ráda skočím. (*Vyběhne.*)

Matka: Mařenko...! (*Mávně rukou:*) Ále! Ta holka se pro vás může přetrhnout. (*Ochutnává.*) Tak jezte, jezte, však je jako mandle! I bez medu.

Vyjedí kaši a Vašek kouká nespokojeně do prázdného hrnku, pak na matku.

Matka: Chutnala?

Vašek: Nóóó... (Zase pohled do hrnku a na matku.)

Matka: Tak přidáme. Však Mařenka beztak přinesla ten hrnek jen pro vás. - Hrnečku, vař!

Opona se zavírá a po znovuotevření se na scéně objeví roztoužený Jeník pod lípou.

Jeník: Ach, jo! - Ach, jo! - Ach, jo!

Při každém „jo!“ tluče hlavou do lípy, v níž se vždy rozbzučí roj včel. Mařenka vběhne, uvidí Jeníčka, po špičkách jde zezadu k němu, přičemž vždy, když se rozbzučí včely zuřivě je odhání a pak se zase plíží - nakonec dojde až za Jeníčka.

Jeník: Ach...

Mařenka: ...jo!

Jeník bouchne leknutím hlavou do lípy zvláště silně, včely se zuřivě vyřítí, takže oba musejí utíkat kolem lípy, až nakonec vyšplhají do její koruny, kde se konečně setkají.

Jeník: Mařenko...

Mařenka: Jeníčku...

Už už by... - když vtom se ozve z dálky matčin křik a Mařenka s Jeníkem si všimnou, že pod nimi protéká proud kaše.

Mařenka: Že ona maminka...!

Lavina kaše z dálky přináší křičící matku kolem zkoprnělé dvojice.

Mařenka: Maminko, my jsme ten med... Ony včeličky... On Jeníček...

Matka: Pomóc! Pomóc! (Matka odplouvá na kaši ze scény, za ní proplová Vašek.)

Vašek: To je nevěsta! Mařenku chci za ženu!... (Odplouvá.)

Mařenka seskočí se stromu, Jeník za ní, zmizí v kaši, jen se ozve výkřik:

Mařenka: Hrnečkúúú... ..dost! (Kaše prudce opadává, těsně před úplným opadnutím ještě Mařenka záupí.) Jeníčkúúú... (Kaše opadne - stáhne se a my vidíme jako odhalené sousoší Jeníčka s Mařenkou ve vášnivém polibku, na jehož konci Maruška jen záupí.) ...dost!!!

A oba padnou-zapadnou.

Každé umělecké dílo má svou **podstatu**, na níž stojí, a jež mu dává **smysl** - svůj *raison d' être*. V případě dramatického či epického díla (např. pohádky) ho tvoří jednoty příběhu (tedy jeho hlavní dějová fakta, dominanty, akcenty a proporce, postavy...), spektra jeho možných témat, žánru a někdy i stylu. Jestliže kterýkoli z těchto konstitutivních prvků zásadně změníme či pozměníme rovnováhu nebo proporce celku vložím jiné dominanty, je původní stavba narušena a hrozí zhroucením. Přenesením dějového a tématického těžiště jinam se můžeme se smyslem původní předlohy. Máme-li opravdu důvod k zásadní proměně předlohy, musíme vytvořit zcela novou stavbu, v níž prvky původní předlohy už nehrají žádnou roli, a která dovolí na východisko zapomenout. Pak je ovšem otázkou, proč si takovou předlohu vůbec vybírat za východisko a proč zachovávat její prvky odvádějící pozornost.

Tzv. **cohcálismus** - svévolné, nahodilé, za vlasy přitažené vsouvání a kombinace tématicky nesouvisejících motivů a dějových faktů, které se navzájem neposilují, nepodporují či dokonce popírají - rozbíjí souvislost původních vazeb a významů nebo přinejmenším rozřeďuje jejich intenzitu, a užití původní předlohy tak ztrácí smysl.

Nahodilost či svévole při vsouvání nových motivů a jejich spojování s motivy původní předlohy je v divadelních adaptacích běžným jevem, který mívá dvě příčiny:

1. snahu natáhnout nedostatečně dlouhou předlohu,
2. potřebu inscenovat ji „jinak“ a předvést tak svoji tvůrčí originalitu.

Luděk Richter

Každý z nás se často setkává s otázkou, co z divadla pro děti a mládež stojí za vidění, které inscenace bychom mohli rodičům, školám nebo kulturním zařízením doporučit. Předkládáme vám již sedmnáctý pokus o odpověď:

INSCENACE PRO DĚTI A MLÁDEŽ DOPORUČENÉ DDD

PODZIM 2008

Neděláme si nárok na úplnost tohoto seznamu a nepovažujeme ho za "konečný". Vydáváme jej jednou ročně, doplňujeme a obměňujeme jej podle aktuální situace. Víme také, že to je jeden z možných pohledů a nikomu jej nevnucujeme: nabízíme určitou záruku, jejíž kvalitu si může každý sám ověřit a rozhodnout se, zda jí chce nadále věřit či ne.

Seznam je kolektivním dílem odborníků sdružených ve Společnosti pro pěstování divadla pro děti a mládež DOBRÉ DIVADLO DĚTEM, kteří inscenace do seznamu navrhnou a následně hlasováním doporučují na základě osobního shlednutí. Jde o odborníky z celé České republiky, zabývající se tvořivou prací s dětmi z pohledu psychologie, pedagogiky, dramatické výchovy, divadla, jakož i dalších uměleckých disciplín.

Na další spolupráci s vámi se těší

DDD, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, osDDD@seznam.cz

VĚK INSCENACE

3 - 9 MŮJ MEDVĚD FLÓRA

Pohrávání si s knížkou Daisy Mrázkové pro všechny, kdo si rádi čtou, představují, vymýšlejí a mají chuť hrát si.

KEJKLÍŘ Praha

Autor: Daisy Mrázková, Luděk Richter, režie, scénografie a hudba: L.Richter, hraje M+Ž: 1+1, druh loutek: panáček, prostor: hala, interiér i exteriér, max. 100 div.

Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz

3 - 12 ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

TEATR VÍTI MARČIKA Hosín

Autor, režie a hudba: V.Marčík, scénografie: R.Štolbová,

hraje M+Ž: 1+0, druh loutek: marionety na drátě,

prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér.

Délka: 50 min. N

Spojení: Vítězslav MARČÍK, fara, 373 41 Hosín, tel.: 387 227 933

4 - 6 JAK SE HLEDAJÍ PRINCEZNY

Maňásková komedie s živými herci a přímými kontakty s dětmi.

BOŘIVOJ Praha

Autor: Milada Mašatová, režie a scénografie: M.Vydrová,

hraje M+Ž: 0+3

Druh loutek: maňásky, prostor: hala, interiér i exteriér, max. 120 div.

Délka: 45 min. N

Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7, tel.domů: 233 372 128, 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz

4 - 8 BYL JEDNOU JEDEN

POLI Hradec Králové

Autor a scénografie: J.Polehňa, režie: J.Polehňa, D. Illich,

hraje M+Ž: 2+0

Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér, max. 250 div.

Délka: 40 min. A

Spojení: Jiří POLEHŇA, SNP 616, 500 03 Hradec Králové 3, tel.domů: 495 544 076

4 - 8 JAK MEDVĚDI VAŘILI

KRAB Praha

Autor, režie, scénografie a hudba: K. Skalická a B. Kocábková,

hraje M+Ž: 0+2.

Druh loutek: maňásci aj., prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér, max. 120 div.

Délka: 45 min. A

Spojení: Barbara KOCÁBKOVÁ, K Horkám 36, 102 00 Praha 10, tel.: 603 791 621, e-mail: krystynas@volny.cz

4 - 9 **K ČEMU JSOU MOSTY PŘES ŘEKU**

60 minut básniček, písniček, her a hádanek pro nejmenší, ale i pro dospělé, kteří si ještě umějí hrát.

KEJKLÍŘ Praha

Autor: Jiří Žáček, L.Richter, režie: L.Richter, scénografie: Věra Čížková, L.Richter, hudba: Štěpán Filcík, hraje M+Ž: 1+1.

Prostor: ulice mezi div., interiér i exteriér, max. 100 div. Délka: 60 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, tel.domů: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz

4 - 10 **ČERNOŠKÁ POHÁDKA**

Jednoduchý příběh s rytmicky říkadly a hrou na bubny.

DRAK Hradec Králové

Autor: soubor, režie: Jiří Vyšehlid a soubor, scénografie: Petr Matásek,

hudba: J. Vyšehlid, hraje M+Ž: 3+0. Prostor: kukátko, interiér,

tech. podmínky: 5x6x3,5 m, 3x380 V, zatemnění. Délka: 50 min. S

Spojení: DRAK, Hradební 632, 500 02 Hradec Králové 2,

tel.: 495 514 721, 495 515 543, e-mail: info@draktheatre.cz

4 - 10 **O SLEPIČCE**

Jak běhala, když zjistila, že „...leží tam na dvoře, má nožky nahoře“.

JARKA HOLASOVÁ Provodov

Autor: Božena Němcová, úprava, režie a scénografie: J. Holasová,

hraje M+Ž: 0+1. Druh loutek: plošné, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér, max. 100 div. Délka: 25 min. A

Spojení: Jarka HOLASOVÁ, Václavice 50, 549 08 Provodov-Šonov,

tel.domů: 491 423 807, 728 483 021, e-mail: Jarka.Holasova@seznam.cz

4 - 10 **O ŠEVCI KUBOVI**

Když se švec Kuba ve světě potká s hloupostí ve všech podobách, vrátí se raději k hodné ženě.

MRAK Havlíčkův Brod

Autor: Yvonna Kršková, úprava a režie: Jan Prokeš, scénografie:

František Štibor, hudba: Josef Melena, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko, interiér, maxim. prostor: 300 div.,

tech. podmínky: 4x4 m, 4 židle, základní nasvícení. Délka: 50 min. N

Spojení: Josef MELENA, Nad tratí 446, 580 01 Havlíčkův Brod,

tel.: 603 518 815, e-mail: uni.art@tiscali.cz

4 - 10 **OŘÍŠKOVÁ CHALOUPKA**

Docela malé a tiché loutkové divadlo, inspirované pohádkou O perníkové chaloupce.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň

Autor, režie a scénografie: Hana Voříšková, hraje M+Ž: 0+1.

Druh loutek: tyčkové plošné, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 30 div.,

tech.podmínky: stůl.

Délka: 20 min. N

Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,

tel.domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz

4 - 10 **PEJSEK A KOČIČKA**

Inscenace inspirovaná Povídkám o pejskovi a kočičce J.Čapka, ale i dobou, kdy bylo toto Povídky napsáno.

DIVADÝLKO KUBA Plzeň

Autor: František Kaska, P.Mlád dle Josefa Čapka, režie: F.Kaska, P.Mlád, scénografie: Jaroslav Hrubý, hudba: různí autoři, hraje M+Ž: 1+1.

Prostor: kukátko, interiér, max. 150 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Petr MLÁD, Dobřanská 123, 320 00 Plzeň, tel.domů: 377 828 384, 737 173 667, 731 573 751, e-mail: divkuba@seznam.cz

4 - 10 **TÁTA, MÁMA A JÁ**

Podle pohádky O Palečkovi.

BOŘIVOJ Praha

Dle inspirace K. Nováka úprava, režie, scénografie a hudba: Mirka Vydrová, Martin Plešek, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: manekýn-panenka, prostor: kukátko, hala, komorní interiér. Délka: 45 min. N

Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7, tel.domů: 233 372 128, 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz

4 - 10 **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA**

O panovačnosti, o pokoře, o osudu a jeho naplnění vypráví jedna z našich nejkrásnějších národních pohádek.

KEJKLÍŘ Praha

Autor: Karel Jaromír Erben, úprava, režie: L.Richter, scénografie: Karel Vostárek, L.Richter, hudba: Karel Šefrna, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér, max. 150 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, tel.domů: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz

4 - 10 **ŽABÁK VALENTÝN**

BUCHTY A LOUTKY Praha

Na motivy německé pohádky Burny Bose napsal a režie: Marek Bečka a soubor, hudba: Vít Brukner a soubor, scénografie: Bára Čechová, hraje M+Ž: 1+2.

Tech. podmínky: 4 x 4 m, max. 80 diváků, 220 V.

Délka: 45 min. N

Spojení: Lea MATVIJOVÁ, tel.: 234 651 249, 606 432 501, e-mail: buchtyaloutky@volny.cz

4 - D **BAROKNÍ OPERA**

Staročeská komická opera o komínku zedníky nakřivo postaveném.

BRATRÍ FORMANOVÉ Praha

Autor a hudba: Karel Loos, úprava: kolektiv, režie: Petr Forman, scénografie: Jan Marek, Mir. Trejtnar, Matěj Forman, hraje M+Ž: 3+0.

Druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala, kukátko, interiér, max. 150 div. Délka: 60 min. N

Spojení: Blanka BORŮVKOVÁ, Wuchterlova 16, 160 00 Praha 6, tel.: 224 313 151

- 4 - D **DOBRÁ RÁNA**
ČMUKAŘI Turnov
Autor: soubor, režie: J.Ipser, Daniela Weissová, scénografie: J.Ipser,
hraje M+Ž: 1+2. Druh loutek: maňásek, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér.
Délka: 30 min. A
Spojení: Jaroslav IPSER, Jiráskova 121, 511 01 Turnov,
tel.domů: 481 323 467, tel.zam.: 481 351 111
- 4 - D **KAŠPÁREK CHODÍ PĚŠKY**
ČMUKAŘI Turnov
Autor a režie: soubor, scénografie: J.Ipser, R.Zemenová, hraje M+Ž: 1+1.
Druh loutek: maňásek, javajka, marioneta, prostor: hala, interiér i exteriér.
Délka: 45 min. A
Spojení: Jaroslav IPSER, Jiráskova 121, 511 01 Turnov,
tel.domů: 481 323 467, tel.zam: 481 351 111
- 4 - D **PIŠKANDERDULÁ ANEB JOSEFE**
Poetická procházka možnostmi loutkového divadla.
VĚRA A FRANT. VÍTKOVI Hradec Králové
Autoři a režie: V. a F.Vítkovi, scénografie: F.Vítek, hraje M+Ž: 1+1
Druh loutek: různé, prostor: amfiteátr, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 90 min. N
Spojení: Věra a František VÍTKOVI, Karla Tomana 43, 500 00 Hradec Králové,
tel.domů: 495 514 140
- 4 - D **TRAKAŘ**
Tři téměř anekdotické příběhy z celé Evropy.
TRAKAŘ Praha
Autoři a režie: VI.Tausinger, Ant.Novotný, Karel Vostárek,
scénografie: K.Vostárek, hraje M+Ž: 2+0
Druh loutek: předměty, prostor: exteriér. amfiteátr. Délka: 20 min. N
Spojení: Vladimír Tausinger, Hvozdíkova 2577/7, 106 00 Praha 10,
tel: 272 651 633
- 4 - **DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRAKÝ**
Klasická pohádka v netradičním zpracování, plná písniček.
ŠUMAVSKÝ OCHOTNICKÝ SPOLEK Prachatice
Lidová pohádka, úprava a režie: Jaromír Popiel, hraje M+Ž: 3+0.
Prostor: kukátko, interiér. A
Spojení: ŠOS, Horní 170, 383 01 Prachatice, tel.: 724 762 252,
e-mail: popielj@seznam.cz
- 4 - **DRAČÍ POHÁDKY**
Tři pohádky o dracích.
ČMUKAŘI Turnov
Autor (1 na mot.Františka Langra), režie, scénografie a hudba: Daniela
Weissová, Jaroslav Ipser, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: marioneta, maňásek,
prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér. Délka: 45 min. A
Spojení: Jaroslav IPSER, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, tel.domů: 481 323 437

- 4 - **HRNEČKU, VAŘ!**
Klasická pohádka K. J. Erbena pro nejmenší i pro dospělé.
JARKA HOLASOVÁ Provodov-Šonov
Autor: Karel Jaromír Erben, úprava, režie a scénografie: J. Holasová,
hraje M+Ž: 0+1. Druh loutek: maňásci, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér.
Délka: 25 min. A
Spojení: Jarka HOLASOVÁ, Václavice 50, 549 08 Provodov-Šonov,
tel.domů: 491 423 807, 728 483 021, e-mail: Jarka.Holasova@seznam.cz
- 4- **MATĚJ A ČARODĚJNICE**
Pohádková komedie z nevázané čarodějnické školy.
DS TJ SOKOL Lázně Toušeň
Autor: Helena Němcová, Václav Vedral, režie: Dušan a Anna Müllerovi,
interiér i exteriér, tech. podmínky: 6x5 m + forbína. Délka: 55 min. A
Spojení: Jan KRÁLÍK, Nehvizdská 167, 250 89 Lázně Toušeň,
tel.domů: 736 541 858, 737 581 825, e-mail: dslt@seznam.cz
- 4 - **MŇAM-POHÁDKY**
Vaříme a jíme na jevišti.
DIVADÝLKO KUBA Plzeň
Autor: František Kaska, Petr Mlád, režie: P.Mlád, scénografie: Dagmar Jandová,
hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: spodové, manekýn, prostor: kukátko, interiér.
Délka: 45 min. N
Spojení: Petr MLÁD, Dobřanská 123/3008, 320 12 Plzeň, tel.domů: 377 828 384,
731 573 751, e-mail: divkuba@seznam.cz
- 4 - **MODREJ DRAHOKÁMEN ANÓBRŽ ZELENÁ GIZELA A MRKVAJZNÍCI**
Pohádka pro nejmenší s překvapivou pointou.
DE FACTO MIMO Jihlava
Autor: Markéta Ketnerová, Martin Kolář, režie: soubor,
scénografie: Martin Skřítek Kolář, hudba: Michal Šmidla Pokorný,
hraje M+Ž: 4+0. Druh loutek: různé, prostor: hala, kukátko, interiér. Délka: 40 min. A
Spojení: Martin Skřítek KOLÁŘ, Brněnská 15, 586 01 Jihlava,
tel.domů: 775 628 272, e-mail: dfm@seznam.cz
- 4 - **PĚT MINUT V AFRICE**
Pět minut potěšení s básničkami Jiřího Žáčka.
ZŠ Děčín VI
Autor: Jiří Žáček, úprava a režie: Jana Štrbová, hudba: Pavel Jurkovič, J. Štrbová,
hraje M+Ž: 8+18.
Prostor: hala, interiér, délka: 5 min. Ad
Spojení: Jana ŠTRBOVÁ, Podmokelská 16, 405 02 Děčín, tel.domů: 723 230 966
- 4 - **PLECHOVÉ POHÁDKY**
KORDULA Liberec
Autor: M. Mašátová, režie a scénografie: P. Kordová, hraje Ž: 1.
Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér.
Délka: 45 min. A

Spojení: Pavlína KORDOVÁ, 5. května 41/94, 460 01 Liberec,
tel.domů: 485 102 509, e-mail: kordula@seznam.cz

4 - **PLETENÉ POHÁDKY**

ČMUKAŘI Turnov

Autor: soubor, režie: Jaroslav Ipser, Daniela Weisssová, scénografie: J. Ipser

Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala. Délka: 45 min. A

Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov,

tel.domů: 481 323 467, tel.zam: 481 351 111

4 - **POKOJ VÁM**

Docela malá loutková stínohra o narození Ježíše Krista.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň

Autor, režie, scénografie: Hana Voříšková, hudba: lidová, hraje M+Ž: 0+1.

Druh loutek: stínové, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 10 div.,

tech.podmínky: zatemnění.

Délka: 20 min. N

Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,

tel.domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz

4 - **PTÁK ŽAL**

Renesanční pohádka o krásné princezně a její cestě za pravým štěstím.

KORDULA Liberec

Autor: Vojtěch Martínek, úprava: Pavlína Kordová, Ruda Krause,

režie: Ruda Krause, scénografie: Pavlína Kordová, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: tyčkové, prostor: kukátko, interiér. Délka: 40 min. A

Spojení: Pavlína KORDOVÁ, Nám. Českých Bratří27/12, 460 01 Liberec,

tel.domů: 485 102 509, e-mail: Kordula@seznam.cz

4 - **TUČŇÁKŮV VÝLET**

Co se přihodí, když se s tučňákem utrhne kra.

KRAB Praha

Autor a režie: Barbara Kocábková, Jana Samková,

scénografie a hudba: B. Kocábková, hraje M+Ž: 0+2.

Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 100 div.

Délka: 45 min. N

Spojení: Barbara KOCÁBKOVÁ, K Horkám 36, 102 00 Praha 10,

tel.domů: 227 860 381, 604 566 330, e-mail: ba.koc@volny.cz

5 - 7 **Z KNIHY DŽUNGLÍ**

Poslyšte píseň o statečném mungovi jménem riki-tiki-tavi.

MINOR Praha

Autor: Rudyard Kipling, Jiří Adámek, režie: J. Adámek,

scénografie: Kristýna Täubelová, hudba: J. Adámek, J. Matásek, hraje M+Ž: 6+2.

Prostor: amfiteátr, interiér, tech.podmínky: úplně zatemnění.

Délka: 50 min. S

Spojení: MINOR, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1, tel.: 222 231 702,

e-mail: minor@minor.cz

5 - 10 **BRANKA ZAVŘENÁ NA KNOFLÍK**

Dobrodružství dvou kluků na motivy Trnkovy Zahrady.

MALÉ DIVADLO Praha

Autor: Iva Peřinová, režie: R. a Anna Nováková, scénografie: Jaroslav Doležal, hudba: Vít Herle, hraje M+Ž: 1+1. Prostor: hala, interiér i exteriér, max. 200 div.

Délka: 50 min. N

Spojení: Rostislav NOVÁK, Šumavská 21, 120 00 Praha,

tel.domů: 224 256 379

5 - 10 **KEJKLÍŘ**

Z části veselá pohádka ze života na motivy bratří Grimmů v provedení jediného herce a desítek postav.

KEJKLÍŘ Praha

Autor, režie, scénografie a hudba: L.Richter, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: maňásci, plošné, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér, max. 100 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,

tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz

5 - 12 **SNĚHOVÁ KRÁLOVNA**

Světově známá pohádka s dvěma herci, mnoha loutkami a točnou.

KEJKLÍŘ Praha

Autor: Hans Christian Andersen, úprava, režie a scénografie: L.Richter,

hudba: Karel Šefrna, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: voděné zezadu, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér, max. 150 div. Délka: 50 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,

tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz

5 - D **GRÓNSKÁ PÍSNÍČKA**

Jak se mají Eskymáci.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň

Autor a hudba: Jaroslav Nohavica, režie, scénografie: Hana Voříšková, hraje M+Ž: 0+1.

Druh loutek: plošné, prostor: kukátko, interiér, maxim. 1 div. Délka: 3 min. A

Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,

tel.domů: 465 471 767

5 - **HOTEL BERÁNEK aneb POZOR, ZA DVEŘMI JE VLK!**

Veselý maňáskový thriller pro malé interiér velké ovce. Vstup na vlastní nebezpečí!

STRÍPEK Plzeň

Autor, režie a hudba: Ivana Faitlová, námět František Kaska, scénografie: I. Faitlová, Viktorka Marečková, hraje M+Ž: 6+4.

Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér, tech.podmínky: 6x6 m, 3 židle, světelný park. Délka: 65 min. A

Spojení: Ivana FAITLOVÁ, Kyjevská 49, 301 57 Plzeň, tel.domů: 377 447 197,

tel.zam.: 377 443 182, e-mail: divadlo.stripek@seznam.cz

- 5 - **JAK JSEM SE ZTRATIL ANEB MALÁ VÁNOČNÍ POVÍDKA**
DIVADLO V DLOUHÉ Praha
Autor: Ludvík Aškenázy, Jan Borna, režie: J. Borna, scénografie: Marek Zákostelecký, Zuzana Krejzková, hudba: Milan Potoček, Jan Vondráček, hraje M+Ž: 9+3, prostor: kukátko, interiér. S
Spojení: Divadlo v Dlouhé, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1, tel.: 224 826 807
- 5- **KDYBY PRASE MĚLO KŘÍDLA**
Divadelní setkání s Petrem Skoumalem a jeho dětskými písničkami na texty Emanuela Frynty, Pavla Šruta a Jana Vodňanského.
DIVADLO V DLOUHÉ Praha
Autor: Emanuel Frynta, Pavel Šrut, Jan Vodňanský, režie: J. Borna, scénografie: P. Štětinová, hudba: Petr Skoumal, hraje M+Ž: 8+2.
Prostor: kukátko, interiér. Délka: 100 min. S
Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1, tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovlouhe.cz
- 5 - **LOUTKOVÁ HRA S JESLIČKAMI, ZPĚVY A ANDĚLY**
Vánoční hříčka
BOŘIVOJ Praha
Autor: z lidových textů soubor, režie a scénografie: Mirka Vydrová, Jitka Tichá, hudba: lidová, hraje M+Ž: 0+2.
Druh loutek: různé, prostor: hala, kukátko, interiér. N
Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7, tel.domů: 233 372 128, 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz
- 5- **MYŠKA Z BŘÍŠKA**
Maminko, jak to bylo, když jsem byl(a) ještě v bříšku?
DIVADLO V DLOUHÉ Praha
Autor: Tatjana Lehenová, Jan Borna, režie: Jan Borna, scénografie: Jaroslav Milfajt, hudba: Jan Vondráček, hraje M+Ž: 6+2.
Prostor: kukátko, interiér. Délka: 90 min. S
Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1, tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovlouhe.cz
- 5 - **PIRÁTSKÁ POHÁDKA**
Výpravný dobrodružný příběh o lásce a přátelství.
MRAK Havlíčkův Brod
Autor: Jan Prokeš, Yvonna Kršková, režie: Jan Prokeš, scénografie: Luboš Sobotka, Jana Melenová, hudba: Josef Melena, hraje M+Ž: 1+1.
Druh loutek: tyčové, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N
Spojení: Josef MELENA, Nad tratí 446, 580 01 Havlíčkův Brod, tel.: 603 518 815, e-mail: uni.art@tiscali.cz
- 5 - **POTKAL ŠNEK ŠNEKA**
Docela malá loutková pohádka pro docela malé děti o dvou šnecích, kteří se ještě nikdy neviděli v zrcadle.

BLECHY Jaroměř

Autor: Jana Dvořáčková a Blechy, režie: J. Dvořáčková, scénografie: Blechy, hraje M+Ž: 3+8.

Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 100 div.

Délka: 20 min. Ad

Spojení: Jana DVOŘÁČKOVÁ, Pionýrská 711, 551 01 Jaroměř

5 - **PRINC BAJAJA**

Příběh o lásce, odvaze a moudrosti.

DIVADÝLKO KUBA Plzeň

Autor: Božena Němcová, úprava a režie: František Kaska, Petr Mlád, scénografie: Dáša Nesvedová, hraje M+Ž: 1+0.

Druh loutek: různé, prostor: kukátko, hala. Délka: 45 min. N

Spojení: Petr MLÁD, Dobřanská 123, 320 00 Plzeň, tel.domů: 377 828 384, 737 173 667, 731 573 751, e-mail: divkuba@seznam.cz

5 - **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA**

Bylo - nebylo, stalo se - nestalo?!?

SPOJÁČEK Liberec

Autor: Karel Jaromír Erben, úprava: Rudolf Krause a soubor, režie: R. Krause, J. Polanská, scénografie: J. Krauseová, M. Kolářová, hudba: K. Siková, hraje M+Ž: 1+3.

Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko, interiér, tech.podmínky: stmívání.

Délka: 45 min. A

Spojení: Rudolf KRAUSE, Malá 540, 360 01 Liberec, tel.domů: 482 412 115, 607 717 441, e-mail: krause@kvkli.cz

5 - D **JAK SI HRAJÍ TATÍNKOVÉ**

Pohádka uprostřed dílny.

DRAK Hradec Králové

Autor: Josef Krofta a kolektiv, režie: Jos. Krofta, scénografie: Marek Zákostelecký, hudba: Jiří Vyšohlíd, hraje M+Ž: 5+0.

Druh loutek: manekýni, předměty, prostor: kukátko, interiér, tech.podmínky: 7x9x5 m, zatemnění, 3x230/400-32 A.

Délka: 45 min. S

Spojení: Drak, Hradební 632, 500 02 Hradec Králové, tel.: 495 514 721, 495 515 543, e-mail: divadlo.drak@volny.cz, info@draktheatre.cz

6 - D **AŽ OVEČKY PŘEJDOU**

Tiché zamyšlení nad cestou na druhý břeh.

C Svitavy

Autor: Karel Šefrna, Hana Voříšková, režie a hudba: K. Šefrna, scénografie: H. Voříšková, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: plošné, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 100 div.

Délka: 15 min. A

Spojení: Karel ŠEFRNA, Nádražní 10, 568 02 Svitavy, tel.domů: 461 533 266, 603 589 831, e-mail: sefrnakarel@seznam.cz

- 6 - D **LÁRK ÍČÍČOK**
Jen docela maličko hororové pohádky z knihy Kočičí král.
ČMUKAŘI Turnov
Autor: Pavel Šrut, úprava a režie: Jaroslav Ipser, Daniela Weisssová,
scénografie a hudba: J.Ipser, hraje M+Ž: 1+1.
Druh loutek: maňásci, herci, prostor: kukátko, interiér.
Délka: 45 min. A
Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, tel.domů: 481 323 467,
- 6 - **KABARET „TLUKOT A BUBNOVÁNÍ“ aneb VELIKÉ PUTOVÁNÍ**
Pohádka ve verších.
MINOR Praha
Režie: Jan Jirků, scénografie: Robert Smolík, hudba: Dalibor Mucha, Jan Matásek,
Matěj Kroupa, hraje M+Ž: 9+0.
Druh loutek: marionety, prostor: kukátko, interiér. S
Spojení: Divadlo Minor, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1, tel.: 222 231 702
- 6 - **NOČNÍ MŮRY**
Co nás trápí, když zavřeme oči.
KUKI!, ZUŠ Biskupská, Praha 1
Autor: soubor, režie: Ivana Sobková, hudba: Zuzana Gulová, hraje M+Ž: 4+8.
Prostor: hala, kukátko, interiér.
Délka: 25 min. Ad
Spojení: Ivana SOBKOVÁ, U Václava 100/10, 184 00 Praha 8 - Dolní Chabry,
tel.: 775 290 874, e-mail: ivanasobkova@seznam.cz
- 6 - **O RACKOVI A KOČCE, KTERÁ HO NAUČILA LÉTAT**
Křišťálově čistý příběh ze špinavého města, který vypráví pět koček,
dva herci a jeden básník.
SERPENS Praha
Autor: Luis Sepúlveda, překlad: Tereza Hofbauerová,
úprava: Filip Jevič, Václav Špale, režie: Filip Jevič, scénografie: Václav Špale,
hudba: Kristýna Jevičová-Franková, hraje M+Ž: 2+1.
Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko, interiér, tech.podmínky: jev. tahy.
Délka: 60 min. N
Spojení: Ronkova 482/4, 180 00 Praha 8, tel.: 603 130 935,
e-mail: serpens@seznam.cz
- 6 - **ZAKLETÁ PRINCEZNA**
Co všechno se může kolem mlýna semlít.
STUDNA Hosín
Autor a režie: Alena Kašparová, scénografie: Irena Kašparová,
Helena Štouračová, Petr Sláma, hudba: Pepíno Kašpar, hraje M+Ž: 2+0.
Druh loutek: marionety, prostor: hala, interiér i exteriér.
Délka: 50 min. N
Spojení: Pepíno KAŠPAR, Hosín 17, 373 41 Hluboká nad Vltavou,
tel.domů: 777 166 655

- 6 - **ŽIŽKA U HRADU RABÍ**
Příběh o dobytí jihočeského hradu Rabí vůdcem Janem Žižkou z Trocnova.
eMILLlon Větrný Jeníkov
Autor: Jan Nepomuk Laštovka, Luděk Richter, režie a scénografie:
Emil Navrátil, hraje M+Ž: 1+0.
Druh loutek: marionety, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér.
Délka: 40 min. N
Spojení: Emil NAVRÁTIL, Ústí 87, 558 42 Větrný Jeníkov,
tel.domů: 567 275 300, 603 346 342, e-mail: e.navratil@quick.cz
- 7 - D **KOUZELNÁ KULIČKA ANEB JAK VOJTA K ŠIKOVNOSTI PŘIŠEL**
KEJKLÍŘSKÉ DIVADLO České Budějovice
Autor a režie: Josef Brůček, scénografie: Silárd Boráros,
hudba: Jan Brůček a Vojta Vrtek, hraje M+Ž: 2+0.
Druh loutek: manekýni, prostor: kukátko, poloaréna, interiér i exteriér,
max. 300 div., prostor: 6x5 m, výška 3,5 m.
Délka: 55 min. N
Spojení: Pavel ŠMÍD, 373 41 Hosín 182, tel.: 387 220 144, 608 860 885,
e-mail: info@teatr.cz
- 7- **BRUNCVÍK A LEV**
Příběh hrdinství a lásky.
MINOR Praha
Autor: Alois Jirásek, úprava a režie: Jan Jirků, scénografie: Robert Smolík,
hudba: Dalibor Mucha, Tomáš Vychytil, hraje M+Ž: 4+2.
Druh loutek: stolní, prostor: kukátko, hala, interiér,
tech. podmínky: šíř.8 m, hl.5 m, v.3,5 m, tma, zvuk.ap.
Délka: 55 min. S
Spojení: Minor, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1, tel.: 222 231 702,
e-mail: minor@minor.cz
- 7- **TŘINÁCTERY HODINY**
Bizarní příběh o dívce zakleté v čase, o krutosti a zlobě, odvaze a naději
a o největším kouzlu světa.
STRÍPEK Plzeň
Autor: James Thurber, úprava, režie a hudba: Ivana Faitlová,
scénografie: Milena Jelínková a soubor, hraje M+Ž: 6+4.
Druh loutek: tyčkový manekýn, prostor: kukátko, interiér.
Délka: 60 min. A
Spojení: Ivana FAITLOVÁ, Kyjevská 49, 301 57 Plzeň, tel.domů: 377 447 197,
tel.zam.: 377 443 182, e-mail: divadlo.stripek@seznam.cz
- 8 - **ALIBABAA ČTYŘICET LOUPEŽNÍKŮ**
NAIVNÍ DIVADLO Liberec
Autor: Iva Peřinová, režie: Tomáš Dvořák j.h., scénografie: Ivan Nesveda j.h.,
hudba: Jiří Koptík, hraje M+Ž: 3+2. Druh loutek: maňásci, prostor:
kukátko, interiér i exteriér. Délka: 60 min. S
Spojení: Naivní divadlo, Moskevská 18, 460 31 Liberec, tel.: 485 253 611

- 8 - **MEDVÍDEK PŮ NEBO TAK NĚJAK**
Oblíbení zvířecí hrdinové láček, prasátko a medvídek Pů.
ČMUKAŘI Turnov
Autor: A. A. Milne, úprava, režie a hudba: soubor, scénografie: J.Ipser,
R.Zemenová, hraje M+Ž: 1+2.
Druh loutek: maňásci + herci, prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, tel.domů: 481 323 467
- 8-D **JAN ZA CHRTA DÁN**
Marionetářská hra z rytířského středověku.
DIVADLO V BOUDĚ Plzeň
Hra lidových loutkářů v podání Romana Nejedlého a úpravě Pavla Bernáška,
Jaroslava Hrubého a Pavla Vašíčka, režie: Jaroslav Hrubý, Jiří Fiala,
scénografie: soubor, hraje M+Ž: 5+2.
Druh loutek: marionety, prostor: kukátko, interiér, max. 150 div., tech.podmínky:
prostor pro konstrukci jev. 6x4x3m, proud. Délka: 60 min. A
Spojení: Jiří FIALA, Pod lesem 20, 312 09 Plzeň, tel.domů: 607 910 127,
377 266 563, e-mail: kasperek@vboude.com
- 8 - D **STOLEČKU, PROSTŘI SE!**
Theatrum mundi neboli divadlo světa z lípy, hadříků, peří a starých českých pohádek
ku poučení, pobavení i varování veškerého lidu, dětí, mládeže i kmetů.
KEJKLÍŘ Praha
Lidové pohádky upravil, režie, scénografie a hudba: L.Richter, hraje M+Ž: 1+0
Druh loutek: totémové, prostor: hala, interiér i exteriér, max. 100 div.
Délka 45 min., N
Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,
tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz
- 9 - 16 **RYTÍŘ**
Příběh o rytířské cti, o hájení lidské svobody proti zneužívání moci, a taky trochu
o lásce. Divadelní inscenace s krátkými dílnami pro diváky.
BOŘIVOJ Praha
Podle Prokopa Chocholouška velmi volně upravili, režie: Lukáš Horáček,
Mirka Vydrová, Martin Plešek, Gabriela Švecová, scénografie: M. Vydrová,
H. Hrubec, M. Plešek, L. Horáček, hraje M+Ž: 2+2.
Druh loutek: plošné, prostor: ulice (diváci sedí podélně ze dvou stran) 7x14 m,
interiér, v tišším prostředí i venku, max. 60 diváků. Délka: 90 min. N
Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7, tel.domů: 233 372 128,
732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz
- 9 - D **KAŠPAR U ČARODĚJNICE aneb V MOCI ZLÝCH DUCHŮ**
Jak se stát mladou a krásnou aneb, čili...
DIVADLO V BOUDĚ Plzeň
Autor: Vladimír Pech podle V. J. Sojky, režie: Hana Čížková, Jiří Fiala,
Vladimír Čech, scénografie: Hana Čížková, hraje M+Ž: 2+1. Druh loutek:
marionety, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér. Délka: 35 min. A
Spojení: Jiří FIALA, Pod lesem 20, 312 09 Plzeň, tel.domů: 377 266 563

- 9 - D **KRVAVÉ KOLENO A JINÉ POHÁDKY PRO ZLOBIVÉ**
Arnošt Goldflam vypráví pohádky, kde padají hlavy.
ALFA Plzeň
Autor: Arnošt Goldflam, režie: Petr Vodička, scénografie: Renata Vosecká, hudba: Jan Matásek, hraje M+Ž: 6+4.
Prostor: kukátko, interiér. Délka: 70 min. S
Spojení: DIVADLO ALFA, Rokycanská 7, 312 00 Plzeň, tel.: 377 188 211, e-mail: info@divadloalfa.cz
- 9 - D **MEZI DVOJÍM ZASYČENÍM KOSY ANEB VYPŘÁVĚNÍ DRUHÉ**
Dramatizace karlovarských pověstí z knihy Zdeňka Šmída Strašidla a krásné panny.
DAGMAR Karlovy Vary
Autor: Zdeněk Šmíd, H.Franková, režijní a scénografická spolupráce: Ivana Špundová, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: úroňové, prostor: hala, amfiteátr, interiér, max. 200 div. Délka: 65 min. N
Spojení: Hana FRANKOVÁ, Škroupova 5, 360 01 Karlovy Vary, tel.: 353 231 238
- 9 - D **ROBINSON CRUSOE**
TEATR VÍTI MARČÍKA Hosín
Dle Daniela Defoa upravil, režie, scénografie a hudba: V.Marčík, hraje M+Ž: 1+0.
Druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N
Spojení: Vítězslav MARČÍK, fara, 373 41 Hosín, tel.: 387 227 933
- 9-D **TŘI MUŠKETÝŘI**
Maňásková groteska podle stejnojmenného románu Alexandra Dumase.
ALFA Plzeň
Autor: Alexandr Dumas, úprava: Tomáš Dvořák, Ivan Nesveda, Pavel Vašíček, režie: T. Dvořák, scénografie: I. Nesveda, hudba: M. Vaniša, texty písní Blanka Josephová-Luňáková, hraje M+Ž: 5+1. Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér, maxim. prostor: 100 div., tech. podmínky: 5x5x5 m. Délka: 55 min. S
Spojení: DIVADLO ALFA, Rokycanská 7, 312 00 Plzeň, tel.: 377 188 211, e-mail: info@divadloalfa.cz
- 10 - **KRKAVCI**
Lidová pohádka
VRÁŠČITÁ VRTULE Slaný
Autor: Kateřina Rezková na motivy Boženy Němcové, režie: K. Rezková, hraje M+Ž: 9+6. Prostor: kukátko, interiér. Am
Spojení: Vrtule 3. ZŠ Slaný, Rabasova 821, 274 03 Slaný, e-mail: vrtule@slansko.cz
- 10 - **VE DVĚ NA HRUŠKÁCH**
Sci-fi pohádka.
NĚKDO, ZUŠ Jaroměř
Autor: Václav Cibula, úprava: Jakub Maksymov, Jaroslava Holasová, režie: J. Maksymov, J. Holasová, scénografie: J. Maksymov, hraje M+Ž: 2+0.
Druh loutek: marionety na drátě, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 100 div. Délka: 20 min. Am

Spojení: Jakub MAKSYMŮV, Nábř. 17. listopadu 800, 551 01 Jaroměř,
tel.: 775 029 236, e-mail: jakub.maks@seznam.cz

10-D **MARIÁŠ ANEB DOBŘE PRODANÁ NEVĚSTA**

Skutečně podle Sabiny?

TICHÝ JELEN Roztoky

Autor: Karel Sabina a Chitřý Jelen, režie: Moudrý Jelen, scénografie: Z. Vítková,
J. Řezáč, Šikovný Jelen, hudba: M. Pospíšil nebo H. Kuželka, hraje M+Ž: 1+3

Druh loutek: marionety, plošné, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér.

Spojení: Jitka TICHÁ, Čechova 564, 252 63 Roztoky,

tel.domů: 233 910 014, 777 868 572, e-mail: ji.ti@volny.cz

10-D **TAJNÝ DENÍK ADRIANA MOLEA**

Strasti i radosti dorůstajícího školáka.

DRAK Hradec Králové

Autor: Sue Townsendová, úprava: Zora Vondráčková, režie: Jakub Krofta,
scénografie: Marek Zákostelecký, hudba: Abba v nastudování Jiřího Vyšhlída,
hraje M+Ž: 5+3.

Prostor: kukátko, interiér, tech. podmínky: 8x8x5 m, 5 tahů, zatemnění. S

Spojení: DIVADLO DRAK, Hradební 632, 500 03 Hradec Králové 1,

tel.: 495 514 721, -543, e-mail: info@draktheatre.cz

10-D **NĚCO O EDOVI**

Ozvěny života a díla Edwarda Leara.

DODO Praha

Autor: E. Lear a jiní, úprava a scénografie: Alena Štukavcová-Doležalová
a soubor, režie: soubor, hraje M+Ž: 0+3.

Druh loutek: manekýni, prostor: kukátko, interiér, max. 100 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Marcela MÁCHOVÁ, Poštovní 214, 252 28 Černošice, tel.: 603 116 666

12 - **KDYBY BYLO NEBE...**

Dívčí orchestr za holocaustu.

STUDIO DIVADLA DAGMAR Karlovy Vary

Autor: Fania Fénelonová, překlad: Svetozár Pantůček, úprava: Anna Franková,
režie: Hana Franková, Jan Hnilička, hraje M+Ž: 0+14.

Prostor: hala, kukátko, interiér. Am

Spojení: Hana FRANKOVÁ, Škroupova 5, 360 01 Karlovy Vary,

tel.domů: 353 231 238

12 - **VÁLKA S MLOKY**

Jevištní adaptace známého Čapkova románu.

KUKI!, ZUŠ Biskupská, Praha 1

Autor: Karel Čapek, úprava: Pavel Kohout, Ivana Sobková,

režie a scénografie: I. Sobková, hudba: Jan Zimmer, hraje M+Ž: 0+11.

Prostor: ring, interiér. Délka: 50 min. Ad

Spojení: Ivana SOBKOVÁ, U Václava 100/10, 184 00 Praha 8 - Dolní Chabry,

tel.domů: 775 290 874, e-mail: ivanasobkova@seznam.cz

12-D **DON ŠAJN**

Text lidových loutkářů v moderním pojetí.

DIVADLO V BOUDĚ Plzeň

Úprava: Jan Dvořák, režie: soubor, scénografie: Tomáš Dvořák j.h.,

hraje M+Ž: 4+1. Druh loutek: marionety, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér,
max. 150 div. Délka: 40 min. A

Spojení: Jiří FIALA, Pod lesem 20, 312 09 Plzeň, tel.domů: 607 910 127,

e-mail: kasperek@vboude.com

12-D **LAPOHÁDKY TEDY LEDOVÉ TECHNO**

Magická pohádka v nefalšované finštině.

DNO Hradec Králové

Autor: soubor, režie: Kamil Bělohlávek a soubor, scénografie: Roman Kudláček,
K. Bělohlávek, hudba: Honza a Bára Kratochvíloví, hraje M+Ž: 2+3

Druh loutek: manekýn, stínohra, prostor: kukátko, hala, interiér,

tech. podmínky: zatemnění Délka: 50 min. A

Spojení: Bára KRATOCHVÍLOVÁ, Rybova 1893/5, 500 09 Hradec Králové,
tel.domů: 777 868 572, 775 351 981, e-mail: divadlo.dno@seznam.cz

12-D **LHÁŘ**

Benátky v čase karanevalu, kdy se více než jindy stírají rozdíly mezi hrou
a realitou, snem a skutečností, maskou a tváří...

DIVADLO V DLOUHÉ Praha

Autor: Carlo Goldoni, úprava: Miloš Hlávka, Hana Burešová, Štěpán Otčenášek,
režie: Hana Burešová, scénografie: David Marek, hudba: Petr Skoumal,
hraje M+Ž: 12+6. Prostor: kukátko, interiér.

Délka: 130 min. S

Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1,
tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovdlouhe.cz

12-D **MAŠKARÁDA ČILI FANTOM OPERY**

Tentokrát se vypravíme do Opery, kde pobíhá šílený Duch a mrtvola padají
z provaziště jako mouchy.

DIVADLO V DLOUHÉ Praha

Autor: Terry Pratchett, Stephen Briggs, úprava: Hana Burešová, Štěpán Otčenášek,
režie: Hana Burešová, scénografie: Karel Glogr, Samiha Malehová,
hudba: Jan Vondráček, hraje M+Ž: 11+8.

Prostor: kukátko, interiér. Délka: 200 min. S

Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1,
tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovdlouhe.cz

12 - D **MYSTÉRIA BUFFA**

Čtyři mystéria v tradici lidových středověkých frašek a moralit.

TEÁTR VÍTI MARČÍKA Hosín

Autor: Dario Fo, režie: V.Marčík, hraje M+Ž: 1+0.

Prostor: hala, interiér i exteriér. N

Spojení: Vítězslav MARČÍK, fara, 373 41 Hosín, tel.: 387 227 933

12-D **PŘÍBĚH O KRÁSNÉ DEIRDRE**

Irská báj o krásné Deirdre a Usnachových synech.

BĚŽNÁ HLAVA Praha

Autor: soubor dle irské pověsti, režie: soubor pod vedením J.Provazníka, scénografie: soubor, loutky Daniel, Šimona a Matouš Vepřkovi, hudba: Jakub Hulák, Barbora Kohoutová, Jan „Jeroným“ Šrajcr, hraje M+Ž: 5+2.

Druh loutek: totémové, prostor: hala, interiér, max. 150 div., tech.podmínky: zatemnění, přípojka proudu.

Délka: 55 min. A

Spojení: Jiří PROVAZNÍK, Nušlova 2286/37, 155 00 Praha 5, tel.domů: 251 614 476

12 - D **RICHARD 3**

S jídlem roste hrb. Komická variace na zlé téma.

TICHÝ JELEN Roztoky

Autor: William Shakespeare, Jiří Jelínek, režie: Jiří Jelínek, Tichý Jelen, scénografie: Tichý Jelen, Zuzka Vítková, hudba: Jan Kuželka, hraje M+Ž: 2+2.

Druh loutek: marioneta na drátě, maňásek, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 100 div., tech.podmínky: 4x6x2,5 m.

Délka: 50 min. N

Spojení: Jitka TICHÁ, Čechova 564, 252 63 Roztoky, tel.domů: 233 910 014, 777 868 572, e-mail: ji.ti@volny.cz

12-D **SOUDNÉ SESTRY**

Variace na shakespearovské příběhy, jež se odehrávají na Zeměploše Terry Pratchetta.

DIVADLO V DLOUHÉ Praha

Autor: Terry Pratchett, Stephen Briggs, úprava: Hana Burešová, Štěpán Otčenášek, režie: Hana Burešová, scénografie: Karel Glogr, Samiha Malehová, hraje M+Ž: 10+4.

Prostor: kukátko, interiér.

Délka: 165 min. S

Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1, tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovlouhe.cz

12-D **ZVYŘÁTKA ZA TO NEMŮŽOU**

Bajky, ve kterých můžete poznat někoho z okolí nebo sami sebe.

ČMUKAŘI Turnov

Autor: Pavel Traub, úprava, režie a hudba: soubor, scénografie: J. Ipser, hraje M+Ž: 2+2

Druh loutek: různé, prostor: kukátko, interiér i exteriér, maxim. prostor: 255 div., tech. podmínky: osvětlení.

Délka: 55 min. A

Spojení: Jaroslav IPSEr, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, tel.domů: 481 323 467, 737 952 525, tel.zam.: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz

- 13 - **HOLUBI s.r.o.**
Holubí mambo
CETKA A SPOL., ZUŠ Brandýs nad Labem
Autor: C. D. Payne, překlad: Tamara Váňová, úprava a režie: Irina Ulrychová,
hraje M+Ž: 2+8. Prostor: kukátko, hala, interiér.
Délka: 30 min. Am
Spojení: Irina ULRYCHOVÁ, Voršilská 6, 110 00 Praha 1,
e-mail: irina.ulrychova@seznam.cz
- 13-D **KLAPZUBOVA JEDENÁCTKA**
Fotbalové představení pro celou rodinu.
MINOR Praha
Autor: Eduard Bass, úprava: Ivan Arsenjev, Petr Forman, Veronika Šváblová,
režie: Petr Forman, scénografie: Matěj Forman, Ondřej Mašek, Jakub Zich,
Petra Foldřamová Štětínová, hudba: Jarda Traband Svoboda, hraje M+Ž: 21+13.
Druh loutek: různé, prostor: kukátko, interiér,
tech.podmínky: plné jevištní vybavení. Délka: 135 min. S
Spojení: Minor, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1, tel.: 222 231 702
- 13 - D **OBRAZY Z DĚJIN NÁRODA ČESKÉHO I. - KRONIKA**
Prvá část velkolepé historické fresky Vladislava Vančury obsahuje nejstarší
úsek od Staré vlasti po novelu Kosmas.
KEJKLÍŘ Praha
Autor: Vladislav Vančura, úprava, režie, scénografie a hudba: L.Richter,
hraje M+Ž: 0+1. Druh loutek: totémové, prostor: hala, kukátko, int. i exteriér,
max. 150 div. Délka: 60 min. N
Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,
tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz
- 13-D **TRAGAČU, TRAGAČU**
Výběr z lidové poezie Láska a smrt.
RECITAČNÍ SKUPINA ZUŠ Prostějov
Úprava a režie: Hana Kotyzová, scénografie: soubor, hraje M+Ž: 0+4.
Prostor: kukátko, interiér i exteriér.
Délka: 25 min. Am
Spojení: Hana KOTYZOVÁ, Tovačovského 19, 796 01 Prostějov,
tel.domů: 582 365 340, 776 236 402, tel.zam.: 582 406 063, -065,
e-mail: hanakotyzova@gmail.com
- 14 - **KOMUNIKAČNÍ ETUDY**
Etudy o komunikaci ze života dnešních mladých lidí.
KUK!, ZUŠ Biskupská, Praha 1
Autor: soubor, režie: Ivana Sobková, hraje M+Ž: 1+9.
Prostor: kukátko, hala, interiér.
Délka: 35 min. Am
Spojení: Ivana SOBKOVÁ, U Václava 100/10, 184 00 Praha 8 - Dolní Chabry, "
tel.: 775 290 874, e-mail: ivanasobkova@seznam.cz

14-D NĚMÝ FILM

Trampoty partnerských vztahů v němé grotesce.

KUK!, ZUŠ Biskupská, Praha 1

Autor: I. Sobková a soubor, režie: I. Sobková, scénografie: soubor,
hudba: Martin Krč, hraje M+Ž: 0+11.

Prostor: kukátko, interiér. Ad

Spojení: Ivana SOBKOVÁ, U Václava 100/10, 184 00 Praha 8 - Dolní Chabry,
tel.domů:, 775 290 874, e-mail: ivanasobkova@seznam.cz

14 - D RŮŽOVÝ PANTER?

Další z autorských inscenací Jiřího Jelínka a Jirky Knihy.

HUSA NA PROVÁZKU Brno

Autor, režie a scénografie: Jiří Jelínek a soubor, hudba: Ondřej Havlík,
hraje M+Ž: 3+0.

Prostor: aréna, interiér. Délka: 60 min. S

Spojení: Jiří JELÍNEK, Zelný trh 9, 602 00 Brno, e-mail: jura.jelen@seznam.cz

15 - D HUGO

Animovaná černobílá groeska s prvky horroru, kde pojmy ztrácí své hranice.

TEATRO HUGO Semily

Autor: Jan Mocek a soubor, režie a hudba: Jan. H. Mocek,
scénografie: Hugo Boss, hraje M+Ž: 3+2.

Druh loutek: plošné, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 100 div.

Délka: 35 min. A

Spojení: Pavel MARTINEC, 512 06 Benešov u Semil 234, tel.: 777 279 564,
e-mail: poje@seznam.cz

15 - D KOUZELNEJ MLEJN

Koláž veselých, lechtivých, tragických i kouzelných pověstí a písní z dob
pradávných.

STRÍPEK Plzeň

Autor, režie a hudba Ivana Faitlová, scénografie: Dáša Nesvedová,

hraje M+Ž: 4+4. Druh loutek: spodové, maňásci,

prostor: kukátko, interiér. Délka: 50 min. A

Spojení: Ivana FAITLOVÁ, Kyjevská 49, 301 57 Plzeň,

tel.domů: 377 447 197, tel.zam.: 377 443 182,

e-mail: divadlo.stripek@seznam.cz

15 - D LÉČBA NEKLIDEM

Anglický černý humor s loutkami i bez nich.

ČMUKAŘI Turnov

Autor: Saki, úprava, režie a scénografie: soubor,

hraje M+Ž: 1+2.

Druh loutek: maňásci, plošné, předměty, prostor: kukátko, interiér.

Délka: 50 min. A

Spojení: Jaroslav IPSER, Jiráskova 121, 511 01 Turnov,

tel.domů: 481 323 467, tel.zam.: 481 351 111

15-D **NASETO?!**

Hrozný horor. Syrově dřevňovitý exkurz až do útrob.

SCÉNA Kralupy

Autor: soubor, režie a hudba: Radim Wolák, hraje M+Ž: 6+7.

Prostor: kukátko, interiér.

Spojení: DS SCÉNA, nám. J. Seiferta 706, 278 01 Kralupy n. Vlt. - Lobeček,
tel.: 315 727 827, e-mail: scena@kralupy.cz

15 - D **NESNESITELNÁ LEHKOST JÍZDY**

Našlápnutá road mlovie s ucházející duší.

HUSA NA PROVÁZKU Brno

Autor: Jiří Jelínek, režie: kamarádi a J. Jelínek, scénografie: Dáda Němeček,
hudba: René Kalný, hraje M+Ž: 3+1.

Prostor: hala, interiér. S

Spojení: Jiří JELÍNEK, Zelný trh 9, 602 00 Brno, e-mail: jura.jelen@seznam.cz

15-D **POJĎ DO MÉHO SVĚTA**

Jak zní ticho, jak se rozezvučí pohyb, jak zpívají mé ruce? Rozumím světu očima? Porozumí svět mně?

NESLYŠÍM Brno

Autor a režie: Z. Mikotová, scénografie: Zuzana Rusínová-Štefunková,
hudba: Dorota Barová, Zdeněk Kluka, Karel Heřman

Spojení: Zoja MIKOTOVÁ, Cejl 536/87, 602 00 Brno - Zábřovice,
tel.: 515 297 165, e-mail: info@neslysim.cz

15 - D **RICHARD III.**

Jedna z nejtemnějších Shakespearových historických tragédií.

KAŠPAR Praha

Autor: William Shakespeare, úprava: Milan Lukeš, Jakub Špalek,
překlad: Břetislav Hodek, režie: J. Špalek, scénografie: Ondřej Nekvasil,
hudba: Petr Malásek, hraje M+Ž: 8+3.

Prostor: kukátko, interiér. N

Spojení: Divadlo v Celetné, Celetná 17, 110 00 Praha 1, tel.: 224 819 431

16-D **V BLUDIŠTI MÉHO SRDCE**

Experimentální poezie ze všech koutů Evropy.

HOP-HOP Ostrov

Úprava a režie: I. Konývková, scénografie: soubor, hudba: Jablkoň,
hraje M+Ž: 5+4. Prostor: kukátko, interiér.

Délka: 35 min. Am

Spojení: Irena KONÝVKOVÁ, Klínovecká 967/12, 363 01 Ostrov,
tel.: 776 080 097, tel.zam.: 353 300 550, e-mail: hophop.zus@worldonline.cz

- A amatérský soubor
- N nezávislá skupina
- S statutární divadlo

RECENZE

tentokrát z 57. LOUČKÁŘSKÉ CHRUDIMI

BLECHY Jaroměř: Potkal šnek šnema (autor J. Dvořáčková a soubor, režie J. Dvořáčková)

Velmi malé děti předvádějí schopnost tvořit vědomě umělý obraz, stávat se jeho součástí a rozzívat ho tak, že vypadá na jevišti jako právě vznikající, autentická situace. Pomáhá jim v tom externalizace postavy (tedy její postavení mimo sebe) užitím loutek, navlečených na rukou. Mají pro ně cit, hrají s nimi plasticky a po smyslu situací (snad jen to nesmyslné klapání pusami při řeči by si mohly ušetřit). Jde o přesvědčivý doklad toho, že dobrá divadelní práce s dětmi (ať už na principu dramatické výchovy nebo jiném) nekončí u vnitřního prožitku a kultivace dítěte samého, ale dokáže dojít až ke komunikaci na bázi divadelního sdělování. (LR)

FRYDOLÍN Praha: Frydolín aneb Podvodu strašlivá odplata (autor soubor, režie P. Šikýřová)

Opravdu mě neuráží erotický, ba co dím sexuální obsah. To, co pro mě činí tuhle inscenaci nepřijatelnou, je její naturalistická popisnost ve všech složkách - dramaturgii, scénografii, režii i herectví - jejímž následkem je maňásková pornografie, jakou jsem ještě neviděl. Maňásek, vtírající se mezi hyperňadra košilaté hrdinky s výkřiky, že to snad zvládne, ale rychle, rychle..., a výjevy tomu podobné ve mně vyvolávají pocit makavé fyzické upocenosti podobně, jako obrázky ženského masa ve výlohách trafikantských řeznictví. Tak jako rakvičkárna činí tabu smrti přijatelným, ba zábavným díky stylizaci, nadsázce, metafoře, založené na specifickém jazyku loutky, mohla by nás osvobozovat i od tabu sexu, jež - ač se to zdá v dnešní době nemožné - přec jen kdesi v nás vězí. Naturalismus vede jen k pocitu trapnosti. A k zajímavé otázce po rozdílu mezi nadsázkou a přeháněním. Můžeme se bavit o temporytmu či větěném přízvuku - ale jen bychom tím zastírali, že dobrý vkus platí i v tom nejlidovějším či nejhospodštějším žánru. A zapomeneli se na něj, přízvuk nepomůže. (LR)

HLÍNA Pizeň: Velké putování Vlase a Brady (autor F. Skála, úprava a režie soubor)

Komiks jako každé výtvarné dílo žije mimo čas. Zachycuje vrcholné situace, v nichž záleží na každém detailu gesta, mimiky, prostředí... Od jednoho zastavení k druhému si prostor, je-li to vůbec třeba, vyplňujeme-domýšlíme sami na principu střihů, mezi nimiž vzniká napětí. Divadlo se chtě nechtě pohybuje v čase - je založeno na víceméně souvislém jednání v něm. Nabízí pro to zkratka komiksu dostatek materiálu? Jestliže ano (asi jak kdy), je nutné vybudovat dostatečně nosný fixní základ inscenace, včetně hry s loutkou, přesahující pouhé potřásání. Nahození na pár zkoušek stačí na sousedské divadlo, kde ještě funguje zápal mimořádné události. Pak už je prázdno a neurčito. (LR)

K JAKO KONZERVATOŘ Jaroměř: Srdce víc než noha (autor P. Šrut, režie K. Šefrna a soubor)

Dvanáctičlenný soubor předvedl pomocí marionetek, hojné muziky a několika scénografických doplňků pod tímto názvem dvě pohádky ze Šrutova Kočičího krále. Prvotní úkol naučit se hrát loutkami byl nepochybně splněn. Žel, to, co je dějově a tématicky důležité, se namnoze ztrácí ve velkých plochách irrelevantních epizod a vtípků s přepočí-

táváním oveček či drbáním se koz. Odvyprávěn je tak sotva příběh, zatímco jeho smysl, téma, vyznění zůstávají nejasné. Věci nepomohlo ani spojení obou pohádek. Ovčákovo prohlášení, že bratrům cosi vysvětlí příběhem ze svého mládí, je jen oslím mústkem; obsahová, tématická spojitost tu zřejmá není. Nejasná druhá pohádka nic z první pohádky nevysvětluje a první vinou tohoto propojení není završena tématicky ani stavebně. Nakonec nevím, o čem se hraje v té i oné, ani v celku. Lze však věřit, že hlavním výsledkem dvouleté práce lidové konzervatoře je semínko, které vykvete za rok či za pět. (LR)

KAMILA TRMAČOVÁ Hradec Králové: Slečna Annie (autor a režie K. Trmačová)

Břichomluvecká etuda jediné herečky a manekýna s otvírací pusou (a nepříliš využívaným rukama na drátcích) vyniká především dobře zvládaným rozehráváním partnerského vztahu herečky a loutky. Zcela jí však chybí jakýkoli smysluplný obsah, natož pak jeho strukturovaná kompozice. Dramaturgická prázdnota o to víc vede naši pozornost k řemeslné, artistní stránce této estrádní etudy. Divadelní podstata tu opravdu není: chybí situace, které by měly určité východisko a cíl, a propojovaly se až k vyřešení zápletky. (LR)

KDO-SI Jaroměř: Osudové kolo (autor a režie J. Holasová, M. Kubina, dle V. Říhy)

Orientální pohádka, odehraná jediným hercem v a na zmenšeném světě, tvořeném svislým a později vodorovným kolem, má tři drobné vady na kráse: prašpatnou mluvu, způsobující i monotónnost projevu, nesdělený vztah k tomu, o čem se hraje a to, že „fórký“ občas překrývají, o čem se hraje. Jinak všechna čest. (LR)

KRAB Praha: Tučňákův výlet (autor a režie B. Kocábková, J. Samková)

Další profesionální soubor hlavního programu amatérské přehlídky potvrdil trend letošních profesionálních produkcí LCH: dobrý standard řemesla - otázky kolem obsahu. Je příjemné sledovat nápaditou detailní práci s čepicovitými loutkami tučňáků, zatímco herecký projev vlastním tělem zavání jistou afektovaností a hereckou machou. Tenounký příběh o tučňákovi, který se ztratil a hledal cestu zpět na Jižní pól, slouží k navlečení desítek drobných obrázků a příhodiček. Pro mne jako pro dospělého diváka je toho na tři čtvrtě hodiny poněkud málo. Ale pro děti kolem tří až čtyř let, kterým dělá potíže vnímat souvislý děj, v němž je třeba zaznamenat, pamatovat si a pochopit souvislosti mezi motivy, příčinami a následky, vzdálenými pětáctiřicet minut (jež mateřské školy striktně vyžadují), je navlékání relativně nezávislých korálků možná jediná cesta. Obě herečky po ní kráčí s vkusem a svižně. Převážně verbální herecké vstupy jsou však vzhledem k nejmenším dětem, o nichž uvažujeme, problém. (LR)

MOJE PĚTKA Jaroměř: Chudý a veselý (autor M. Voříšková, úprava a režie J. Holasová)

Anekdotickou morálitku o ustaraném boháči a bezstarostném chudákově, který přišel o svou veselost, sotva se dostal k troše peněz, proměňuje jaroměřský soubor v groteskní drama o lakomci, odíraném chtivými dcerami, který jednoho dne (pro lakomce nepochopitelně) pohodí pytlík peněz vedle houslisty (předpokládám, že je chudý a šťastný, ale žádný výrazný znak toho ani onoho nám sdělen není), ten upadne do rozpaků, komu má nalezené peníze vrátit (jeho povahu však peníze nijak nezmění) a otec ožebračený dcerami se rozhodne odejít s houslistou do světa (co také zchudlému zbývá?). Těžiště zápletky je přeneseno od životního údělu boháče a chudáka k vztahu otce a dcer skrze peníze. Téma předlohy se míjí a sváří s tématem, jež sděluje děj inscenace. S maňásky hrají třinácti až čtrnáctileté děti sdělně, se smyslem pro humor a nadsázku loutky, zatímco houslista, hraný herecký, stylizací a přesnějším výraz postrádá. (LR)

NA HOLOU Hořovice: Nádherný letní den (dle D. Charmse, režie L. Řeřicha)

Další z mnoha divadelních adaptací dadaisticko-absurdistických textů Daniela Charmse je zejména v četných zpěvních číslech nabita energií čtrnácti mladých herců. Právě díky ní je to pojetí zemité, syrové, silné, zatímco v loutkových partech, jež tvoří 5-10% inscenace, se charakter proměňuje spíše v humornou grotesku. Soubor Charmsovy texty nezachovává v jejich původní epické podobě, ale převádí je do rozehraných divadelních situací a názorným předváděním je zkonkrétňuje. Při převodu absurdní hořké grotesky z literatury do akcí mizí chvějivá ambivalentnost jejich významů, mnohdy se však ztrácejí i pointy. Důležitou otázkou pro mne zůstává také lokalizace dění kulisou návsi s nízkým domkem a dřevěným plotem. Nejen proto, že Charmsovy texty mají svým myšlením, topografií a konkrétními motivy výrazně městský charakter, ale už pro sám fakt úzkého vymezení prostředí jediného místa pro veškeré dění. (LR)

OPAL Opava: Bezhlavý rytíř (autor I. Peřinová, režie M. Halámková)

Staroloutkářskou rytírnou v moderním převyprávění realizují Opavští příslušnými marionetami na drátech s přiléhavým hlasovým projevem. Chybí mu však stejně razantní, typové, ba archetypové dynamické zkratky v pohybové akci i v řešení celých situací. Tím jsou otupeny rytířské meče a inscenace se poněkud vleče. Bez nadsázky a humoru (pro něž mají, jak vím, smyslu dost a dost) prostě tenhle žánr nejde. (LR)

PAMPALIN Turnov: Teta to plete (autor I. Březinová, režie A. Tomášová)

Inscenace začíná dvorečkovým úvodem (pro vysvětlení: obligátní začátek, v němž se děti sejdou na dvorečku, a tu je napadne, že by si mohly zahrát divadlo z věcí, které jsou tu pro ně jako z udělání připraveny): děti najdou pleteniny tety Běty a rozhodnou se zahrát si na tetu, která pak v dalším divadle na divadle inscenuje s těmito pleteninami dvě pohádky. Toto umocněné „jako“ dětem asi příliš nepomáhá ujasnit si, co zrovna hrají, v jaké roli a tudíž jak. Přesto jsou většinou přijatelně autentické - především proto, že to, co hrají, jim evidentně dokonale sedne co do věku i typů. V pohádkách o Koblížkovi a o Šípkové Růžence používají pro hlavní hrdiny „improvizované“ loutky z předmětů, zatímco ostatní role hrají herci s použitím kostýmního náznaku (čepice, šály...). Pohádky na ruby začínají na principu prohození funkcí hlavních hrdinů (všichni utíkají před Koblížkem...), ale záhy se objevují i další principy (na Růženku se dobývá vlk...), což hrozí anarchií naschválů. Nejautentičtější je inscenace tam, kde děti mohou v nadsázce zobrazovat situace, které samy znají ze svého života. Hra přechází do vědomě tvarovaného znaku, stává se součástí umělého - uměleckého obrazu. (LR)

RADOST Strakonice: Třetí sudička (autor J. Křešnička, režie P. Pruner)

Strakoničtí tíhnou k velkým plátnům - ať už rázu poetického (to hlavně počátkem šedesátých let), melodramatického (třeba v pověstném Slzínkovi), či letos pohádko-kabaretního. Ve všech, v tom posledním zejména, je kardinální otázkou smysl pro míru: nepřeslápnout ve výtvarné, dramaturgické, režijní a především herecké nadsázce při zpodobování velkých citů, neřkuli afektů. Což je zřejmě pro loutkáře na poli hereckém (tradičně chybně nazývaném „činohereckým“) většinou úkol nedostižitelný. Dovedu si představit, že lze v inscenaci vybudovat řád, v němž budou mít smysl herci coby půl „vypravěčů“-půl postavy v pomocných vedlejších rolích, vytvářejících okolí královské rodiny, zatímco královna, princ a princezna coby hlavní postavy tak trochu jiné úrovně a hlavně objekty kouzelné „pomsty“ sudiček budou loutky. Jestliže ale královnu hraje herečka a prince s princeznou víc odkrytí herci za loutkami než samotné loutky, je zaděláno na výše zmíněný problém. (LR)

SPOJÁČEK Liberec: Tři zlaté vlasy děda Vševěda (autor K. J. Erben, režie R. Krause, J. Polanská)

Nejlepší dosavadní inscenace Spojáčku vyniká čistotou výtvarného stylu (snad jen s výjimkou supermarketového slunce-Vševěda) i obřadného inscenačního podání. Víra v pohádku a pokora před ní je v takové míře málokdy vídaná. Není to však pokora pasivní, nýbrž tvořivá: řada metaforických obrazů na principu chudého divadla, vytvářejícího vše jen z těl a kostýmů herců, hrajících s tyčkovými loutkami, slouží pohádce, ale je vlastním tvořivým příspěvkem inscenátorů. Za zamyšlení stojí práce s časem, jeho dynamikou a členěním. Chybí kontrapunky: jak se nasadí na začátku, tak se hraje až do konce, v monotónním táhlém temporytmu beze změn a výkyvů. Zatímco dobře funguje zkratka v kompozici celku (výjimku tvoří pár nadbytečných irelevantních „situací“, jako je ta s Plaváčkem a jeho domnělými rodiči-rybáři), uvnitř těchto situací je dvacet až třicet procent času navíc; typické je to u plaveb s přívozníkem. Kéž by však takové inscenace, třeba s drobnými rezervami, byly běžným jevem! (LR)

SPOLU, ALE KAŽDÝ SÁM Jaroměř: O muži, který počítal šišky (autor dle M. Voříškové a režie J. Holasová)

Zatím nejlepší inscenace J. Holasové, v níž nejstarší děti hrají tyčkovými loutkami, vyniká především uvolněností nadhledu a smyslem pro opravdovost provedení (lepší slovo pro „echtovnost“ nenalézám), jdoucí až k tomu, že vše, dokonce i bubnování afrických vesničanů opravdu viditelně provádějí loutky načerněnými rukama loutkoherců. Její největší slabina je opět v dramaturgii a následně v režijním uskutečnění dramaturgického půdorysu. Od základního konfliktu kolem mužova tvrdohlavého vyžadování každodenních sedmi šišek se utíká k zcestným vtípkům o mužově nechuti věnovat se manželské „povinnosti“ (mají třinácti, čtrnáctileté děti toto poznání z vlastní zkušenosti, nebo jen papouškují klíšé viděné v desítkách obdobných produkcí?) či o sexuálním vábení místního svůdce, které s tématem, ale ani příběhem nikterak nesouvisí; a když dojde k finále, v němž má být muž zaživa pohřben, náhle je opuštěna i ona opravdovost, samotné pohřbení se koná jen „jako“, skryto za paraván a příběh končí nekončí, bez vyvrcholení, bez napětí, bez katarze - a přirozeně bez účinného uzavření tématu. (LR)

STŘÍPEK Pízeň: Hotel Beránek aneb Pozor, za dveřmi je vlk! (autor I. Faitlová, F. Kaska, režie I. Faitlová, M. Hartmannová)

Střípek se zavedl v českém loutkářství jako amatérské divadlo s profesionálními parametry: od inscenační poetiky až po kvalitu provedení. I Hotel Beránek je široké plátno s šesti hracími prostory, množstvím loutek (tentokrát tyčkových a maňásků), živou muzikou, zpěvy a deseti účinkujícími. Začíná se skotačivými příhodami v žánru bezuzdné frašky, jejichž jedinou funkcí je seznámit nás s prostředím a především s dvěma ovčími vnoučaty - a samozřejmě pobavit. Teprve po pětadvaceti minutách se objeví s oběma vlky kolizní moment hlavní zápletky - tedy náznak toho, oč půjde - a s ním i změna žánru: začíná dramatický thriller, v němž je nutné systematicky rozvíjet jednotlivé motivy a budovat zápletku. Těm, kteří mají rádi skotačivé frašky (jakož i menším dětem), příběh ztěžkne, těm, kteří očekávají avizovaný děj, přišla zdoluhavá expozice. Ke změně dochází v okamžiku, kdy se vystřílela většina prachu na nezávazných žertících, navykli jsme si na jistý klíč a vyčerpala se podstatná dávka divákovy energie. Dlouho jsme čekali na odstartování zápletky a teď si těžko zvykáme na její pomalejší a provázanější rozvíjení. Proto jistý pocit těžkopádnosti v inscenaci tak spádné a živé. Netvrdím, že inscenace nefunguje - ale přesnější stavba a určení žánru by ji učinily ještě účinnější. (LR)

TEATRO HUGO Semily: Hugo (autor J. Mocek, soubor, režie J. Mocek)

Absolutní znakové divadlo, v němž postavy, rekvizity, prostředí i zvuky jsou redukovány na pojmenování, a tyto pojmy v podobě natištěných cedulek pak jednájí či je s nimi jednáno jako s loutkami. Děj takto vytvořený je pro mne završen a ukončen, když hlavní hrdina - nápis „Hugo“ - převypráví těžkosti celého dne své partnerce - a ta všechna jeho slova smete se stolu. Vše je dopovězeno, už už je tu katarze - a hle, začíná nový kus. Kus, který nepracuje s časovými a příčinně-následkovými vazbami první části, nýbrž s prostředky výtvarné kompozice, založené na nesýřetovém prostorovém uspořádání bez děje a tématu. Jsou to krásné, poutavé, objektivní obrazy. A když i ony kulminují a na dveře klepe druhá katarze, přijde třetí část, jež užívá zas jiných prostředků: jablka, barvy, slov mluvených... I tu sleduji s potěšením. Ale je to pro mě už třetí představení pod jednou střechou. Snad bych se po druhém, třetím zhlédnutí začal domýšlet možných spojitostí mezi nimi. Tak pilné diváky však lze nalézt snad jen na přehlídkách. A tak by bylo asi lepší nabídnout už prvodivákovi klíč, jenž by mu umožnil vstoupit správnými dveřky. (LR)

TICHÝ JELEN ROZTOKY: Mariage aneb Dobře prodaná nevěsta (autor K. Sabina, J. Jelínek, soubor, režie soubor)

Má to jiskru, má to švih, má to vtip, ale nechce to být jen pásmo nápadů, vtípků a gagů. Inscenátoři nabízejí několik spojnic, několik rozvíjených linií od příčin k následkům. Ta první je cesta tlupy komediantů za představením na svatbě, za něž na konci dostanou namísto slíbených tří set zlatých sotva cestovné. Ta druhá je samotný děj Prodané nevěsty, kterou tam hrají. Třetí je role prasete, které „slibuje“ být hlavním hrdinou (jím hra začíná i končí). Čtvrtá je rovina vztahů mezi dvěma dominujícími herci (rodiče? hlavní společníci?) a třetí herečkou, odstrkovanou nešikou, již seberou milovanou kočičku, vypeskují ji za zapomenutou almaru a vlastně ani nepustí ke slovu... (dcera? pomocnice?). Pátou linií tvoří vztah děje Prodané nevěsty k skutečné svatbě, na níž hrají (Vašek je např. připodobněn k reálnému ženichovi). Až na první dvě není žádná dopovězena, uzavřena, naplněna. A se spojnicemi se vynoří i potřeba jejich jednotlivého smyslu, významu, prostě tématu. Postmoderna - nepostmoderna. To, že nás nad vodou drží formální dokonalost vypracování jednotlivých čísel, je pěkné, ale téma to nenahradí. (LR)

UZEL Chlumeck nad Cidlinou: Popředu-pozpátku povídám pohádku (lidové texty, režie R. Hlubučková a soubor)

Inscenace čtyř nonsensových pohádek je založena na ilustrovaném vyprávění, jímž se pětice starších dívek jakoby pře a trumfuje. Věřím, že ve chvíli, kdy čerstvá inscenace byla jen nahozenou skicou, mohla fungovat jako osvěžující drobnička. Když lehkost zmizela a nahozené nápady se „propracovaly“, ukazuje se, že fixní inscenační základ příliš nosný není, a divák se ptá, zda tyto pohádky v této podobě nejsou pod věk těchto děvčat. (LR)

VLASTISLAV Hradec Králové: Camiáda (autor a režie J. Polehňa)

Dvě mladé herečky hrají tři Camiho hříčky s typickými Polehňovými loutkami. Žel, z Camiho nezůstala ani litera, ani duch, takže diskutovat o hratelosti jeho aktovek je bezpředmětné. Nezůstal však ani dostatečně srozumitelný děj. Proto onen pocit zdlouhavosti a mrazivé ticho v hledišti. (LR)

VYROB SI SVÉ LETADÝLKO Praha: La Kantýna (autor A. Ducháčková, P. Pola, režie A. Ducháčková)

Prvá z profesionálních inscenací hlavního programu letošního amatérského Loutkářské Chrudimi je vlastně nově vytvořenou „mexickou“ telenovelou, zahranou kombinací pidi-

marionetek, rajských jablíček, písňových čísel a hereckého polostriptyzu. Nejde o parodii, jichž jsme tu v minulých letech již viděli přehršlí, nýbrž o vážně míněný pokus vytvořit všechno to záhadno, hrůzno, či magické fantaskno, na nichž obdobná díla stojí. Jenže každé dobré, fungující umělecké dílo - ať má povahu fantaskní, symbolickou, metaforickou, ať je stvořeno na principu asociačních řad poetistických, surrealistických nebo třeba magického realismu - tedy každé dobré dílo by mělo v rovině, kterou si samo zvolí, evokovat ve vnímateli estetický, emoční či racionální významy jednotlivostí i celku. Slibuje-li La Kantýna příběh, měly by být srozumitelné alespoň jeho základní dějové linie. Nevím-li, zda spisovatel vskutku zemřel, nebo ne, zda jeho matka skutečně skočila z okna, nebo z něj jen vypadla (a proč), zda vinu na její smrti opravdu mají hospodští štamgasti, jež pak hlavní hrdinka rozmixuje v mixéru, nevím-li, zda zpívající herečka je totožná s touto hrdinkou (asi ano, proč by jinak na své obnažené tělo lákala štamgasty - a možná ne, vždyť zpěvačkou byla předchozí spisovatelova milka)..., pak se celek jeví jen jako přehlídka nápadů a čísel, jejichž jediným kritériem je chytlavost, atraktivita, možnost předvést se. Pravda ale je, že řemeslná dovednost jediné herečky je kladem inscenace: dobré řemeslo loutkoherecké, herecké i pěvecké, které by u profesionálů vzděláním i praxí mělo být standardem (leč nebývá), tu nechybí. (LR)

VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA HERECKÁ: Aj, já koza (autor V. Provazníková, úprava a režie J. Prokeš)

Také tato profesionální inscenace sází především a jen na formu - a na mnohost. Na jevišti se dělají věci, které mají zaujmout, z nichž lze vytvořit „čísla“, bez ohledu na to, zda posilují (nebo alespoň nepopírají) významy předlohy (vesele skandující „nešťastný“ čuník aj.). Nadto chybí režie celku: všichni se jako o závod nepřetržitě pohybují a každý se snaží strhnout pozornost na sebe. Žel, slabší je to s řemeslem: s hlavovou maskou nelze hrát jako bez ní a s maňáskem nestačí třepat. (LR)

ZÁVĚSNÉ DIVADLO Jičín: Kamenný host (autor A. S. Puškin, úprava a režie R. Smolík)

Klasická předloha s vnitřním patosem a vyhraněně archetypálními situacemi se setkala vcelku šťastně s řezbovanými marionetami na drátě, jimž tento styl většinou sluší. Žel, nenašla přiměřenou podobu i v herectví, zejména hlasovém. Namísto vyhraněných typů vidíme neurčitě „charaktery“: Don Juan není charakterizován ani jako okouzlující svůdce, ani jako padoušský intrikán. Drama velkých vášní bez vášní a napětí pak působí zákonitě mdle a vzbuzuje pochyby, zda je máme vnímat v poloze tragické, komediální, groteskní či parodické. Je však příjemné vidět mladou partu neloutkářů, kteří tuší, že loutka by v pohybu neměla popisně napodobovat člověka, neboť její silou je nadsázka, určená jejím materiálem a technologií. Teď ještě pokročit k tomu nejdůležitějšímu - že totéž platí i pro herecký výraz, včetně výrazu hlasového. (LR)